

Landets Produktion af Kreaturer til det Marked, der den Gang var det eneste og derfor det bedste. Man befordrede derved fornemmelig Kvægproduktionen fra Jylland, thi de øvrige Dele af Landet vare den Gang affpærrede, om ikke gennem Lovbud, saa dog faktisk affpærrede gennem den tilstedeværende Sygdom. Ingen knurrede den Gang i de øvrige Landsdele over, at der saaledes blev ydet Subvention. Det kan, som jeg tillod mig at hævde, ikke opstilles som nogen Forbring, ikke heller paa Tolkomraadet, at enhver Foranstaltning absolut skal omfatte hele Landet, skønt det naturligvis maatte blive Hovedreglen. Jeg har ikke fundet det aldeles overflødigt at fremkomme med disse Bemærkninger angaaende Regeringens Stilling til Toldspørgsmaalet, ikke fordi jeg dog igennem tror at have sagt det mindste nyt eller mere, end hvad vistnok de fleste vilde kunne sige sig selv, men fordi der ligesom er stet Henvendelser til Regeringen, Udæstninger og navnlig fra det ærede Medlems Side, som jeg flere Gange har nævnt, det ærede Medlem fra Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, med den Tilfættning, at han formodede, at Regeringen var særlig oplagt til Beskyttelse. — Jeg vil her med det samme omtale, hvad det ærede Medlem, som hidst havde Ordet, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørnum), spurgte mig om. Han spurgte mig om Grunden til, at jeg havde sammenfattet disse to Skatteobjekter paa eet Lovforslag. Jeg kan dertil ikke svare andet end, at det er stet af finansielle Grunde, saaledes som ogsaa Motiverne tydeligt nok udvillde det. Og det er jo ikke første Gang, at disse to Skatteobjekter ere blevene sammenkædede. Det er noget, der er stet tidligere, og som jeg tillod mig haade i Gaar og i Dag at paavise, med særligt Hensyn til, at Konsumenterne skulde kunne indvinde paa den ene Ved, hvad de muligvis tabte paa den anden Ved. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds var, da man i 1891 havde fat paa netop disse samme Stattespørgsmaal, af den Anskuelse, at det ikke var nogen Beskatning, der interesserede Befolkningen i dens Helhed, men at det var et Kapitalispørgsmaal, navnlig hvad Sukkeret angik. Nu synes det ærede Medlem at være kommet til en anden Anskuelse, og det er jo for saa vidt godt, at man her kan mødes. Det er jo ikke heller min Hensigt at ville beskatte Sukkeret højere undtagen for en ganske kortvarig Periode; og ogsaa jeg har jo været, som jeg for har udtalt, tilfreds med den Afgørelse, der fandt Sted i 1891, i det mindste været tilfreds med den i dens Hovedtræk. Jeg kan,

knyttende mig til samme ærede Taler, godt komme ganske kort ind paa Olfstaten, idet jeg da vil udtale, hvad han for øvrigt ogsaa i Slutningen af sit Foredrag syntes at anerkende, at Regeringen her har fremsat et Forslag om Udættelse af Paalægget af de 3 Kr. Forslaget, som det foreligger her som Helhed, Sukker- og Olfstaten, er blevet i det mindste af Flertallet i denne Sal vist stærkt tilbage. Det maa da, som jeg ser paa det, være Udvalgets Sag, om nogen enkelt Side atter skal fremdrages. Det kan ikke være Regeringens Sag. Og i det hele vil jeg samtidig med denne Ytring udtale, at naar der har været Tale om en mindre Forøgelse af Skatten, f. Eks. af een Kr. — der har ogsaa været nævnt 1½ Kr. — da ser jeg saaledes paa det, at et saadant mindre Paalæg væsentligt vilde komme de større Bryggerier til Gavn, væsentligt vilde bidrage til, at de vilde kunne dominere Markedet, for saa vidt angaar Handelen med alkoholholdigt Olf, og at de altsaa vilde have det i deres Haand, om der skulde paalægges Konsumenterne en forøget Betaling for Produktet, udsolgt en detail. Og jeg frygter for, at de vilde benytte Paalægget til straks at forhøje Detailprisen. Jeg vilde derfor ikke anse det for nogen heldig Løsning, om man gif til en saadan Mellemproportional; jeg mener, at man enten skal gaa til de 10 Kr. eller ogsaa — hvis Udvalget finder Anledning dertil — forsøge, om det er tilstrækkeligt, at blive staaende ved de 7 Kr., saaledes som det foreslaas i Lovforslaget.

Kr. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds): Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg har lyst til at fremkomme med, nærmest i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Sakskøbing (M. Madsen) udtalte for et Øjeblik siden. Det ærede Medlem spurgte: Er Sukkerindustrien virkelig i Nød? Jeg kunde maaffe for mit Vedkommende have undladt at give nogen Besvarelse deraf, idet jeg til Deis kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Vestervig (M. Andersen) i den Anledning udtalte. Det ærede Medlem gjorde jo nemlig opmærksom paa, at der ikke godt kunde være Tale om en Nødtilstand mellem Sukkerroedyrkere, al den Stund de til Trods for Sukkerpriserens Dalen endnu ere i Stand til at bringe saadant noget som 99 Kr. ud af en Td. Olf. Sammenligner man det almindelige Agerbrug med Sukkerroedyrkingen, er det jo et Resultat, som vi alle maa forhavses over. Jeg tror nu nok, at det ærede Medlem har regnet lovlig meget; det tror jeg, skønt jeg ikke skal sætte noget bestemt